

Виходять у Львові
щодня (крім неділей і
гр. свят. свят.) о 5-ій
годині по полудні.

РЕДАКЦІЯ і
Адміністрація: у вулиці
Чарняцького ч. 10.

ЛІСЬМА приймають
лише франковані.

РУКОПИСИ
звертають ся лиш на
оформлені запити і за вло-
женням оплати пошт.

РЕКЛАМАЦІЇ
незапечатані візьмі від
оплати поштової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Газети Львівської“.

Передплата у Львові
в бюрі двобічників па-
саж Гавсмана 9 і в п.к.
Староствах на про-
вінції:

на цілий рік К 4-80
на пів року К 2-40
на чверть року К 1-20
місячно . . . К—40
Поодинокое число 2 с.

З поштовою пе-
ресилкою:

на цілий рік К 10-80
на пів року К 5-40
на чверть р. К 2-70
місячно . . . К —90
Поодинокое число 6 с.

Вісти політичні.

З делегацій. — Нове міністерство у Франції.

На передпоследнім повнім засіданню ав-
стрійської делегації пос. Бялі і тов. внесли ін-
терпеляцію в справі іменованя при тих кон-
сулятах в Америці, що в їх окрузі живуть чи-
сленно польські емігранти, урядників Поляків.

Дел. Еленбоген поставив революцію, яка
домагає ся висказаня острої заяви недовіря у-
праві маринарки за кількарразове недодержаня
з привички умов, заключених з австрійською
делегацією та делегаційних ухвал.

Дел. бар. Гавч заявив на те, що у вой-
скових справах годі нині говорити так, як го-
ворено тоді, коли до військового стану нале-
жали лише нечисленні. Нині ми властиво всі в
війском і тому з цікавостію стежимо всі спра-
ви, що відносять ся до войска. Бесідник ствер-
джує з вдовolenням, що нема противеньств між
війском а населенням і відносини населеня до
войска як найкрасші. Бесідникови не ходить
о прикрашуваня справи, але більшість тих, що
кинули вже войско, з гордостію і вдовolenем
вертає в ті часи, коли служили у войску. Бе-
сідник зазначає дальше, що не поділяє побою-

вань що до видержности фінансів і фінансово-
го стану держави. Найкрасшою оцінкою фінан-
сів в рахункові замкненя, причім вказує, що 16
рахункових замкнень в неполаджених. На о-
снові рахункових замкнень можна прийти до
переконаня, що фінансова ситуація держави
спосібна до розвою. Податок особисто-доходо-
вий вимірено на 1898 рік 35,800.000 кор.; в
1909 р. дав 79 мільонів, а на 1911 р. прелімі-
новано єго в висоті 481 міль. корон. Такі над-
вижки можна доказати при всіх родах подат-
ків. Обговорюючи последні події в Триєсті, ка-
же, що такі обяви мусить ся, коли би повто-
рили ся, рішучо поборювати. Фінансову ситуа-
цію слід означити як користну.

Дел. Тресіч-Павіч зазначає, що торго-
вельних інтересів бережено би красше утворе-
нем воєнних портів чим будовою дредноутов.
Войськова адміністрація повинна займатися
більше воздухоплавством, котре в найближшій
будучині покаже, що дредноути не потрібні.

Дел. гр. Маргінці виступив в обороні
сильної флоти.

Дел. Станек супротив висновків бар. Гавча
покликає ся на повагу дра Біліньського та на
єго експозе в 1909 р., в котрім зазначив ви-
разно, що без нових податків не дасть ся зв'я-
зати кінця з кінцем. Більшість делегацій по-
винна домагатися від правительства передо-

всім управильненя культурних і економічних
потреб населеня, а доперва опісля такі великі
кредити на воєнні цілі.

Дел. др. Гесман займає ся справою роз-
ділу достав між обі половини монархії і запе-
речує, немов би міністер торговлі др. Вайскірх-
нер схибив в чімнебудь. Зазначає, що спільне
правительство повинно тямити про те, що від-
носини від часу введеня загального голосованя
змінли ся і нині не можна поступати так як
давнійше.

Дел. Крамарж просить, щоби єму вільно
було побіч жадань маринарки обговорювати
і войскові квестії. Пригадує, що коли обгово-
рювано рефундації, тоді на питанє: чи последні
кредити вистануть на покритя воєнних до-
магань, відповіджено: розуміть ся! Тепер по-
казує ся, що войськова управа виступила з но-
вими домаганями. Бесідник не оцінює держав-
них фінансів так оптимістично як бар. Гавч.
Не треба забувати, що нові тягарі можуть при-
вести населеня до упадку. Треба би в еконо-
мічних квестіях допомогти населеню, щоби ви-
держало наложени на него тягарі. Войско не
повинно бути лиш войском цісаря, але й вой-
ском населеня. Бесідник займає ся справою
полкового язика і заявляє, що з переконаня
не в ворогом армії, а нинішнє становище єго
супротив домагань армії в вислідом внутрішньої

30)

ВУЙКО БЕРНАК.

З англійського — Р. Конана Дойла.

(Дальше).

— Не ліпше було би, колиб ми просто
кинули ся на дім? — замітив я питаючи.

— Коли бо дуже невідповідне поле. Ні-
чого лиш горбки і рови; дорогою вправді даль-
ше, але за те безпечнійше. Доки держимо ся
дороги, не можна нас відрізнити від звичайних
подорожних.

Ми їхали поволи дорогою і старали ся
выглядати як найменше підозріно, коли нараз
голосний крик звернув нашу увагу. На однім
з горбків, що тягнули ся вздовж дороги, сто-
яла жєнщина і уважно нам приглядала ся. Ми
видали ся їй підозрілими. Войськова постава
моїх товаришів не дала їй довго сумнівати ся,
кого має перед собою. Зірвала шаль з своїх
плечий і почала мов шалена винахувати ним
над головою. Саварі ударив свого коня остро-
гами і пустив ся до млина; ми їхали слідом
за ним.

Був крайній час. Ми були ще яких сто
кроків від млина, коли з дверей вибіг якийсь
чоловік і неспокійно став розглядати ся дов-
кола. Великанська розчухрана борода, широкі
груди і заокруглені рамена — не було сумніву,
що то був Туссак. Про утечу не міг вже ду-

мати; однім скоком опинив ся знов в середині
і з лоскотом замкнув двері за собою.

— Вікно, Жерар, вікно — кричав Саварі.
Молодий гузар скоро зсів з коня і скочив крізь
замкнене вікно до партерової комнати будинку,
як цирковий кльови крізь наставлені обручі.
В найближшій хвили отворив двері; з єго лица
і з рук текла кров.

— Утік горі сходами — сказав.

— То маємо час; не може нам утечи —
відповів Саварі, коли ми зіскочили з коний. —
Ви знаменито то зробили, Жерар. Надію ся,
що ви не скалічили ся небезпечно.

— В кількох місяцях шкіру прорізав, біль-
ше нічого.

— То беріть пістолети в руки... Де є
мельник?

— Я тут — крикнув гнівно малий, при-
сидкуватий чоловік, що стояв в сінях. — Як
ви сьмієте, розбишаки, нападати на мій млин? Сиджу
зовсім спокійно і читаю газету та курю
люльку, як звичайно вечером, а тут нараз
впадає до хати крізь вікно якийсь чоловік,
обсипує мене відломками скла і отвирає своїм
кумпанам двері. Маю досить клопоту в однім
комірником і справді не потребую ще трех но-
вих до того.

— Чоловік, якого ви переховуєте, то
ославлений заговорник Туссак.

— Туссак? — крикнув мельник. — Зовсім
ні; він називає ся Моріс і є гандлярем шовку.

— То чоловік, котрого ми шукаємо. При-
ходимо в імени цісаря.

Мельникови відійшла охота перечити ся.

— Я справді не знаю, хто він. Давав мені
високий чинш за комірне, а я дальше не питав
єго о нічо. Нині годі від кожного комірника
жадати документів. Очевидно я не можу зовсім
мішати ся до вашого діла, коли розходять ся
о політичні річи. Але одно лиш можу посвід-
чити, що він майже до последної хвили поводи-
в ся дуже спокійно. Але перед кількома хвилями
дістав він якийсь лист; від того часу є немов
шалений.

— Який лист? Уважайте-но, бо й ви мо-
гли би відповісти головою.

— Якась дівчина принесла єго. Більше
ніж знаю, не можу сказати. Від того часу го-
ворить єм з собою і поводить ся як божевіль-
ний. Я цілий трясу ся зі страху. Комусь по-
присяг смерть; буду дуже тішити ся, коли
заберете єго звідси.

— Тепер панове — сказав Саварі, витя-
гаючи шаблю — коні лишимо тут; горішнє
вікно сорок стіп на землю; тамтуди не може
утечи. Наші пістолети вскорі приведуть єго до
розуму.

Вузкі деревляні влучені сходи вели до
малої комірки, до якої лиш крізь щілину в му-
рі діставало ся світло. Останки огнища і по-
стіль з соломи свідчили о тім, що тут мешкав
перед тим Туссак. Єго самого тут не було;
мусів отже утечи ще висше сходами. Ми по-
лізли за ним і станули перед замкненими тяж-
кими дверми.

— Піддайте ся, Туссак — крикнув Са-
варі. — Кожда проба утечи була би безви-
глядна.

політики правительства. Бесідник признає, що всі помірковані елементи всіх народів в інтересі держави повинні голосувати за домаганнями армії. Є обов'язком тих елементів дбати про розвій держави і армії, але вини слід шукати лише у внутрішній політиці правительства, коли дійшло до сего, що помірковані репрезентанти народів, котрі готові були ухвалити державі все, з причини фальшивої політики правительства, голосують нині против сего. І бесідник не може инакше поступити, як лише голосувати против домагань правительства.

Відтак промавляв ще цілий ряд бесідників, як Доберні, Делюган, Бяли і Бомба.

По перерваню дискусії відчитано письмо п. Козловського, що супротив того, що є референтом бюджету військового, складає віцепрезидентуру делегації. На его місце вибрано віцепрезидентом дел. Петеленца.

Утворене французького кабінету є вже остаточно довершеним фактом. Склад правительства є слідуючий: Президія, справи внутрішні і віроісповіданє — Моіі, судівництва — Перієр, торговля — Массе, рільництво — Пам, скарб — Кейльо, роботи публичні, почта, телеграфи — Дімон, просвіта і штука — Стеєг, праця і суспільна опіка — Бонкур, справи заграничні — Круппі, війна — Берто, маринарка — Делькассе, колонії — Мессіме.

Державними підсекретарями іменовані: в міністерстві справ внутрішніх — Констан, судівництва — Мальві, публичних робіт — Шоме, штук красних — Діжерден-Бомець.

Голоси французької праси що до нового міністерства подлені. *Eclair* остро нападає на Делькасса. *Republique Française* також непри-

хильно відзиває о новім кабінеті, котрий приведе з собою, після гадки тої часописи, нову релігійну борбу. *Figaro* каже, що вступлене до кабінету міністрів Делькассе і Берто викликало загальне занепокоєне серед приятелів мира. *Radical* витає новий кабінет з вдоволенем, а так само *Humanité*, котра зазначає, що аж тепер прийшов до керми правдиво радикальний кабінет.

Н О В И Н К И.

Львів, дня 4-го марта 1911.

— П. Міністер др. Гломбінський у Львові. Є. Е. п. Міністер залізниць др. Гломбінський виїхав вчора о 7 год. зі Львова назад до Відня. Цілий вчерашній день заняли ему авдієнції, конференції, інспекції вартатів залізничих і т. п. Около 1 год. по полудни зібрали ся на рамні залізничій на Жовківськ члени президії і радні міста, щоби з п. Міністром обговорити справу рампи на Жовківськ. Зі сторони залізничі явили ся старш. інсп. Махальський, інсп. Одвержинський, інж. Гупци, а коло рампи зібрало ся множество людей. О год. пів до 2 явив ся п. Міністер в супроводі шефа секції п. Косівського, дра Рибіцкого і др.

Насамперед завела ся розмова на рампі, а відтак всі пішли на дворець на Підзамчу і там в ждальні І кл. розложено пляни і обговорювано дальше залагодженє справи жовківської рампи. Є 2 проєкти: після одного мав би піти горою віддукт а сподом ішов би плях залізничий; після другого проєкту плях залізничий пішов би горою а сподом був би переїзд для возів. Виконанє першого пляну коштувало би 2 і пів мільона, виконанє другого 12 мільонів. Пан Міністер обіцяв старати ся о то, щоби ся справа була як найліпше залагоджена.

— Презенти на парохії. Ц. к. Намістяцтво запредентувало о. Івана Шиха, пароха при церкві свв. Варвари у Відні, на опорожнену парохію цісарского наданя в Ждачеві, о. Силь. Богачевского, пароха в Красній, на опорожнену парохію ціс. наданя в Петранці, о. Михайла Олексія, пароха в Мечищеві, на опорожнену парохію ціс. наданя в Долгім калуєскім.

— Дрібні вісти. Чума в Манджурії ширить ся дальше в застрашаючий спосіб. В місті Кірінї улиці завалені трупами. — Львівський трамвай перевіз в грудни мин. р. 1,611.209 осіб, а доходу мав 90708 К 27 с. — Параня Мостенець, жінка селянина з Миколаєва коло Бродів забравши чоловікови 200 К щезла без сліду; мабуть пустилась в дорогу до Канади. — П. А. Ріхтерові в Відня вкрадено на ул. Галицькій ручний куферок в ворами гаєтів вартости 500—600 К. — Російські власти в Москві сконфіскували три томи діл Льва Толстого, котрі недавно тому видала вдовица по славнім писателю.

— Львівські злодії. З нагоди арештованя обжалованого о крадіж Озії Рая зробила поліція ревізію в домі Дувида Бобеса і его жінки, замешканих при ул. Городецькій 68 і викрила там цілий магазин крадених річий як золоті і срібні годинники, столове срібло, золоті перстені, ковтки і ліхтарі і т. п. Вубеса і его жінку арештовано. Магазин той можна оглядати і ровцінавати річи в IV бюрі дирекції поліції. — Поліція арештувала служницю Михальчишинівну, котра обікрада кухарку. Підчас ревізії знайдено у Михальчишинівної кількадесят корон банкнотами і богато річий походячих з крадежі.

— Репертуар руского театру в Дрогобичі під дирекцією Йосифа Стадника.

В неділю, дня 4 марта с. р. „Нещасне коханя“, народний образ зі співами і танцями в 5 діях Л. Манька.

Хрипкий сьміх відповів ему.
— Не належу до людей, які піддають ся. Але заключити договір я готовий. Нині вночі маю ще залагодити одну дрібну орудку. Коли полишите мене до того часу на волі, то обіцяю вам торжественно, що завтра рано сам ставлю ся у вас в таборі. Розходить ся о малий довжок, який маю заплатити. Доперва я ні дізнав ся я, чим я є довжником.

— Того не можемо вам дозволити.
— Ви оцадилиб собі тим багато неприємностей.

— Не можна, піддайте ся Туссак!
— О то ще вас буде щось коштувати.
— Не можете нам утечи. Отже наперед, товариші, виломні двері!

Нараз роздав ся вистріл; полумінь бухнула крізь діру від ключа і куля ударила о протилежну стіну. Она перелетіла поміж нас. Ми кинули ся з цілої сили на грубі двері. Они не видержали напору і розпали ся. З готовими до стрілу пістоletами вбігли ми до комнати, але — Туссак чез.

— Де він до чорта шіг подіти ся? — крикнув Саварі дико. — То найвисше положена комната в цілім домі і мав лиш один вихід.

Чотирикутна обширна комната, в якій ми опинили ся, була зовсім пуста; лиш кілька порожних міхів лежало в однім куті. Ми виглянули крізь вікно і скрикнули з зачудованя: на долині, на возі з міхами збіжа лежав Туссак і тяжко дихав. Наложені міхи зменшили страшну висоту і ослабили силу упадку; так сьмідливий заговорник вийшов з того ціло, лише віддику забракло ему на короткий час. Коли почув наші голоси, поглянув до гори, погрозив нам дико кулаком, скотив ся з воза на землю і вскочив на Саваріового коня. Гальопом пустив ся зараз півперек поля. Ми післали за ним кілька куль, які его не поцілили, а вскорі опинив ся тає далеко, що куля була би его не досягла.

Ми збігли сходами на долину і вибігли на двір. Ще заки ми повсідали на коні, доїхав він до склону лежачого перед нами горбка, а віддалена було вже так значне, що той великанський чоловік і его кінь видавали ся зо-

всім маленькі. Все складало ся для него добре. Почало темніти і велике трясаєвіско, куди ми ледви чи були би за ним поїхали, лежало зовсім близько по его лівій стороні. Кождої хвилі міг звернути на бік на болота і пропасти з наших очей. Але замість того він їхав дальше в простім напрямі і чим раз більше і більше віддалював ся від моря. Що він задумує? Безупинно, як чоловік, що мав перед очима певну, визначену ціль, летів просто наперед.

Поручник Жерар і я були лекші як він, а наші коні не були гірші як его. Ми почали наближати ся до него. Коли не стратимо его з очей — говорили ми до себе — то вскорі мусимо его дїгнати; лиш одна небезпечність була, що він, ознакомлений з місцевостію, буде старати ся звести нас з дороги. Кілько разів сходила дорога в долину і горбок заслаив нам его вид, маліла також моя надія, аби знов оживити ся, коли ми на ново побачили, як він виривав перед нашими очима.

Вкінці стало ся то, чого я давно побоював ся: ми стратили его слід. Був ще лиш кількасот кроків віддалений від нас, коли він їхав на вершок одного горбка вкритого камінем і чез за ним. За кілька хвиль доїхали й ми до того місця. Густі корчі ожина загордили нам дорогу, а з нашого утікача не було сліду.

— Тут на ліво є дорога — крикнув Жерар, котрого горяча гасконська кров вже кипіла від нетерплячки. — Мусимо отже держати ся на ліво.

— Заждіть хвилинку — відповів я. — Тут на право є стежка. Він міг отже й туди поїхати.

— То ідьте ви одною дорогою, а я другою.
— Ще хвилинку — чую тупіт копит.
— То его кінь.

З корчів вийшов великий кінь Саваріового. — Отже він сидить деє в корчах.

Ми позіскакували з коний і ведучи їх за поводі, увійшли в корчі. По хвилі вийшли ми на стежку, що кривулями спускала ся в долину і вела до глибокої ями з крейдовими стїнами.

— Нема ні сліду — крикнув Жерар з розпукою. — Утік.

Але мене прошибла одна гадка. Мельник оповідав нам о страшнім гніві, в який Туссак попав одержавши якийсь лист. Видко, що з того листу довідав ся, кому мав завдячувати відкритє тайних сходін, тоді в тій хаті на багнах. Его любка якимсь способом дізнала ся о тим і о всім ему донесла. В такий спосіб пояснювало ся й его бажанє, бути ще сеї ночі вільним, і его обіцянка, що по заплаченю довгу добровільно ставить ся в таборі. Він хотів отже піметити ся на моїм вуйку. Лиш ту одну гадку мав він в голові, коли просто гнав ся сюди. Без сумніву були тут камінні ломи, до котрих виходив тайний вхід з Гробоа, вхід, який він знав із своїх сходін з Бернаком. Довший час я дармо глядав за скритим входом; вкінці пізнав я стїну і продер ся поміж корчі до темної печери, яку лиш з трудом можна було помітити серед вечірного сумерку.

Між тим дїгнав нас Саварі пішки. Ми привязали наші коні до корчів і я повів моїх товаришів до печери, а звідтам до ширшого старого підземного переходу. Ми не мали з собою сьвітла і було зовсім темно. Спотикаючи ся о каміне, посував ся я вздовж стін дальше. Тоді, під проводом мого вуйка, дорога видала ся мені не надто далека. Сьвітло, яке він піс, улєкшувало хід, а его знанє місця додавало мені якогось чувства певности. Нині же в тій пітьмі дорога наша видавала ся безконечною. Саварі почав воркотіти і спитав, кілько миль маємо ще так вандрувати. Коли наше напруженє дійшло до найвисшої степені, Жерар нагло задержав ся.

— Те — шепнув. — Чую когось перед нами...

Ми здержали віддих і слухали. Я почув далеко на переді шелест, немов би двері отворили ся на завісах.

— Наперед, наперед — напірав Саварі. — То без сумніву він. Будемо его зараз мати. (Дальше буде).

Всячина

для науки і забави.

— З'їдомі птачі гнізда, які знаходять ся на берегах позадної Індії, а котрі яко великий присмак вивозять звідтам до Хіни а навіть до Європи, знаходять ся між іншими також і на берегах Сіаму. Морська ластівка, звана також зліпницею або сальян'ганою, шукає собі приміщення на неприступних, підмитих і вижолоблених мов печери скалах і робить собі гнізда та несе ся і виводить молоді чотири рази до року. Щоби однак її не винищити, то тамшні люди вибирають їй лиш три рази до року її гнізда, а за четвертим разом лишають, щоби вивела молоді. Тоті гнізда виглядають як пів малої мисочки приліпленої одним боком до скали і бувають на 2 до 3 сантиметри високі а 5 до 7 сантиметрів широкі і важать більше менше по 10 грамів, так, що майже рівно 100 штук числять на 1 кг. Пів кілько тих гнізд платять ся по 160 корон — присмак як видко дуже дорогий. Чи тоті гнізда справді так великий присмак, то инше діло. Європейці, що їх їли, кажуть, що они без приправи не мають ніякого смаку і лиш ледви що слід солоняві. Сальян'гана ліпить їх собі із своєї липкої слини, котра виходить у великій скількості з желез в роті і горлі, гуєне на воздусі і тягне ся мов волокно а відтак твердне і робить ся кришка маса, котра при вареню стає галаретувата, така як гижки або дриглі.

Жителі на берегах Сіаму і на деяких островах збирають дуже пильно її гнізда, хоч самі їх не їдять. Збиранє тих гнізд єсть сполучене з великими трудами і небезпечно, але дає за то красний дохід. Головним містом для торгівлі тими гніздами єсть Кантон. Тут привозять річно яких 1200 пікулів або около 85.000 кг. Пікуль має в собі около 7.000 штук і платять ся по 3 до 4.000 доларів (15 до 20.000 кор.). Той, що збирає ті гнізда, спускає ся на шнурі з вершка скали і перешукує в ній всі щілини, розколинні і печери а призбиравши більшу скількість, подає їх другим шнуром товарішеви на гору. Буває нераз і так, що коли вже призбирано значну скількість і збирач каже ся витягати на гору, охота зиску робить з его товариша злочинця і той пускає шнур а нещасливий збирач летить долі скалами у море і щезає в нім на віки.

На острові Борнео знаходять ся два роди з'їдомих птачих гнізд. В провінції Саравак, належачій до Англії, суть в глибині острова менші чорняві сальян'гани, котрих ідомі гнізда суть чорняві і перемішані з пірем а ддятого і менше цінні. Більші білі сальян'гани, що живуть лиш над морем, роблять собі білі гнізда, що виглядають так, як були би з рибячого каруку. Они суть зовсім чисті і прозорі, не мають ні піря ні ніякої иншої нечистоти і ддятого в Хіні платять їх дуже дорого. Сі гнізда знаходять ся лиш в глибоких і темних печерах та в місцях майже зовсім неприступних; там знаходять ся они причіплені до скали, звичайно у великій скількості одно коло другого. Даяки — жителі острова Борнео — добирають ся до тих гнізд в той спосіб, що або як сказано, спускають ся з гори на шнурах або ставлять в долини цілі руштованя і драбини з бамбуса, котрими лазять понад пропасті до печер. Чорні гнізда платять в місті Сараваку по 4 рупії (10 корон) за фунт або й дорожше, бо ціна змінює ся після того, який єсть запас і попит.

— Дивні завіщаня. В англійськмі місті Літон Бузард (Leighton Buzzard) помер тамшній міщанин Вількес і записав місту велику суму, з котрої процентів можна удержати десять домів для убогих міста. На памятку тої фундації обходять управителі полишеного майна що року границі записаних місту ґрунтів в супроводі кількох молодих паробчаків, а коли вже обійдуть, відчитують завіщанє. Через той час мусять паробчаки стояти дуба, бо того вимагає завіщанє. — Якийсь Йосиф Гібзон, що недавно тому помер в місті Стаффордї, а з фаху був торговельником камінного вугля і на тім доробив ся великого майна, полишив в своїм

завіщаню постанову, щоби домовину з его тілом везли на кладовище в найчорнійшій з вугля возі. Волю его виконано, а що то не щоденна річ, щоби домовину везли на возі від вугля, то ціле місто виїшло подивити ся на сей дивний похорон.

— Дотепний адвокат. Париский адвокат Лев Клерї виголошував одного разу при розправі довшу бесіду. Президентови трибуналу було чогось дуже пильно і він чекав нетерпеливо кінця бесіди адвоката та завдно споглядав на годинник. Коли же адвокат не перстав говорити, президент трибуналу, відозвав ся нараз до него: Коротше, пане меценасе, коротше! На то Клерї спакував свої папери і каже: Ще коротше, пане президенте? Добре. Отже: він — не слушно, я слушно а ви справедливий судія! Бувайте здорові! — Сказавши то, виїшов з салі. — Президент мусів відложити розправу і лиш з великим трудом удало ся ему перепросити обидженого адвоката.

Телеграми.

Будапешт 4 марта. Делегация австрийска приняла кредити войскові а відтак серед окликів в честь цїсаря сесию замкнено.

Поля 4 марта. Прибув тут Архієпископ Франц Фердинанд з родиною в переїзді до Бріоні.

Триест 4 марта. Нині перед полуднем без формального торжества спущено на воду новий корабель Льюда „Wien“, заосмотрений також в прилад бездротного телеграфу Марконія.

Лїсбона 4 марта. В Сто Тиссо погоріла прядільня. Будинок завалив ся, засипуючи багато робітників. Доси видобуто 2 трупи і 8 тяжко ранених.

Лїсбона 4 марта. Міністер справ заграничних заявив в справі пастирського послання єпископів, що єпископи будуть судово потягнені до одвічальности.

Ціна збіжа у Львові.

дня 4-го марта:

Ціна в коронах за 50 кілбо у Львові.

Пшениця	11-10	до 11-30
Жито	7-20	„ 7-40
Овес	8-40	„ 8-60
Ячмінь пажий	7-80	„ 8-20
Ячмінь броварний	8-20	„ 9-50
Ріпак	—	„ —
Льнянка	—	„ —
Горох до вареня	8-50	„ 12—
Вика	9—	„ 9-50
Бобик	8-20	„ 8-40
Гречка	—	„ —
Кукурудза нова	—	„ —
Хміль за 50 кілбо	—	„ —
Конюшина червона	75—	„ 88—
Конюшина біла	105—	„ 120—
Конюшина шведска	70—	„ 80—
Тимотка	40—	„ 45—

Надіслане.

Colosseum Германія

Від 1 до 15 марта 1911.

Сензаційні новости!

Haleys Royal Juveniles, 20 англійських дівчат, славно американська трупа. — Le nu esthetique, ганці тїний. — Palo & Selery, незручний акробат. — Brothers Darlington, незвичайні віртуози в своїх американських новостях. — Lotte Forsting рецитаторка власних творів. —

Les Figinis, незрівнані акробати. — Чорна манька, бомба. — Paff and Prely, американські ексцентрики.

ВІТОГРАФ 10 величавих новостей і т. д.

В неділі і свята 2 представлення о годині 4 і 8 вечер.

Віаги можна вчаснійше набути в Бюрі денніків ПЛЬОНА, ул. Кароля Людвика 5.

Катрайнера Кнайппівска Солодова Кава

є лише одинока — наслідувать натомість много!
Проте осторожно при закупні! Належить жадати і приймати в яключно Катрайнера в оригінальнім опакованю з підписом
КАТРАЙНЕР

Оповіденє.

Подаю сим до відомости всім інтересованим, що від пять (5) літ займаюсь копанєм керниць (студень) з бетоновими рурами. Роботу мою виконую скоро в кожній порі року і для цілковитого вдоволення властителя керниць.

Піднимаюсь виконати і вставити рури до керниць до 50 метрової глибини. Рівнож обовязуюсь ся направити і викінчити розпочаті а недокінчені і зпсовані керниць иншими а не фаховими майстрами. Ближших пояснень і інформацій на жаданє подаю устно і письменно.

Іван Лесюк

господар в Ковалівці, п. п. Яблонів коло Коломиї.

„Закон ловецький“

брошуру на часі і для всіх потрібну, замовляйте по ціні 80 с. wraz з пересилкою у накладниці І. Мойсейовича, ул. Осолінських ч. 11.

— Рускі диктати до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил владив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчакowski, учитель школи ім. Шапкевича. Друге поправлене і розширене виданє. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску поштово. —

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківського. З друкарні Івана Айхельбергера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

За редакцію відповідає: Адам Крековецкий.

Добрий апетит!

Здоровий жодуок маемо, а ніякої недуги жодудка, ніяких болів в причини уживаня прочишчующих рабарбарових пігулок Феллера з маркою Elsapillen. Кажу Вам в досвіді, спробуйте їх також. Они регулюють столець, улекшують травлене. — 6 коробок franco 4 К. — Вирабляє виключно антикар Е. V. Феллер, Stubica, Elsaplatz, No 260, Хорватия.

**В житю ніколи більше!
Красна новість!
600 штук за К 4·20 с.**

Дуже добрий позолочений годинник прецизійний пуктально ходячий з ланцушком і 3-літнюо гваранцією. Оди модний шовковий крават мужський, 3 пари хусток до носа, 1 перстень муж. з емітацією каміня правд., 1 прекрасне кишенькове зеркало, 1 шкіряний пулярес, 1 пара спінок до манкетів з золота дубле з замочком патентованим, 1 альбум з 36 найгарнійшими видами світа, 5 предметів юж, велика радість для молодих і старих, 1 дуже пожиточний підручник до листів, 20 приборів кореспонденційних, і до того ще 500 преріжних предметів в хаті потрібних. Всього разом, з годинником, котрий сам тії гроші варта, коштує лише К 4·20 с. — Висилка за посліплатою.

ЦЕНТРАЛЬНИЙ ДІМ ВИСИЛКОВИЙ, КРАКІВ Ч. 154.

На случай неподаваня гроші звертаю. — При замовленю 2 пачок додаю: 1 анг. братву, 1 ел. гарнітур дамський: 2 бранволеги, 1 пара кульчиків з патентованим замком.

„Олла“ фабрика гуми Відень II/476, Praterstrasse 57. Можна набути у всіх антиках і ліпших дрогериях. — Поручає звиш 2000 лікарів. 8—30

Інсерати

до „Народної Часописи“ і Gazet-и Lwowsko-ї принимає

**Агенция
дневників
Ст. Соколовского
Львів, Пасаж
Гавсмана ч. 9.**

Михайло Скірка

римар і сідельник
у Відни III. Реннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сідел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всілякі вироби зі шкіри.

Ціни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всіх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Газети Львівської“ може принимати оголошеня виключно лиш ся агенция.